

De ærede Medlemmer, som deeltog i Rigsdagens Forhandlinger, da dette System blev indført, vil jeg spørge, om det ikke er rigtigt, naar jeg siger, at man ikke dengang troede, at Sædtillæget vilde blive saa stort, som Erfaringen har vist; at det er blevet, og jeg skal fremdeles gøre opmærksom paa, at man meget tidligt har været nødt til at gøre en Modification deri, idet man nemlig har maattet indføre et Maximum. I de første Love om Sædtillæg havde man ikke nogen saadan Bestemmelse, men man saae senere tydeligt, at det dog kunde blive for strengt for Statskassen, naar man vilde gienneføre Grundsætningen heelt, og man indførte derfor et Maximum. Man saae, at Systemet medførte en Fare for Statskassen, og man har derfor maattet gøre et Indgreb i sit eget System, hvilket netop viste, at man havde Ole for denne Fare. Jeg troer, at vi ganske uden Hensyn til Embedsmændene, men kun i en sund Deconomies Interesse ligeoverfor Statskassens Lary, vel skulle betænke os paa længere at vedligeholde dette Sædtillægsprincip.

Jeg tør maaskee ved denne Leilighed tillade mig at fremsøre et Par Betæneligheder, jeg selv har med Hensyn til det foreliggende Lovforslag angaaende kun et Par Punkter af større Betydning; de mindre Rettelser, som kunne være at foretage, er det ikke her Stedet til at anføre. Min første Betænelighed er da den, at dette Lovforslag foruden de civile Ministerier tillige omfatter Marineministeriet; til en Bibeholdelse heraf vil jeg ikke kunne give mit Samtykke. Efter enkelte Udtalelser, der ere faldne fra Ministerbænken, er det mig bekendt, at den høitærede Krigsminister paatænker en Organisation af sit Ministerium, som skulde have en mere militair Character. Hvorvidt dette vilde være rigtigt, skal jeg ikke i dette Dieblik indlade mig paa, men i alt Fald synes det mig, at dersom det er rigtigt for Krigsministeriets Vedkommende, maa det ogsaa være det for Marineministeriets, og vi kunne da ikke ønske her at slaae Noget fast med Hensyn

til den Character, dette Ministerium skal have, især da vi have noget Haab om, at kunne bringe det til at faae en nærmere Sammenlutning og Samarbejden tilveiebragt mellem disse to Ministerier eller en Samorganisation af dem, hvorfor det imidlertid vilde være en styg Hindring, naar vi her havde vedtaget ganske særegne Bestemmelser, kun gjældende for det ene Ministerium. Jeg vil altsaa ønske, at Alt, hvad der angaaer Marineministeriet, maa gaae ud af Loven. — Det andet Punkt, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden, er Alderstillæget. Dette Tillæg er ogsaa indkommet i de forskjellige Lønningslove ved Rigsdagens Initiativ, og det har sine meget gode Sider, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der med Hensyn dertil har gjort sig forskjellige Principer gjældende, idet vi ingenlunde have været consequente i denne Henseende; for nogle Ministerier, for nogle Stater, have vi givet Alderstillæg paa een Maade og for andre paa en anden Maade. Jeg holder mig imidlertid overbevist om, at den Maade, her er foreslaaet, ikke i Almindelighed er den bedste. Jeg troer, at den er rigtig med Hensyn til saadanne Afdelinger, hvori der kun finder Avancement Sted mellem nogle faa Embedsmænd, men hvor man har en større Samling, som f. Ex. her af 34 Contoirchefer og 68 Fuldmægtige, er det en temmelig dyr Maade, som ikke behøver at bruges for at tilveiebringe det Formaal, der tilsigtes. Man bør vistnok her gaae frem paa den Maade, vi isfor anvendte i Lønningsloven for Hæren, og som vi for længere Tid tilbage anvendte i Lovene om Soldvæsenets og Postvæsenets Lønninger, idet man nemlig fastsætter, at et vist Antal af Embedsmændene i hver Classe har en høiere Lønning, medens de Andre have en lavere. Herved opnaar man det meget væsentlige Gode for den bevilgende Myndighed, at vi altid vide, hvad en Stat koster, og dernæst opnaar man ogsaa med Hensyn til Bevillingen, at man ikke udsætter sig for, at Alle efterhaanden springe op i den